Суниці на стеблах,
заховані в мох, –
намисто для тебе.
Намисто для двох,

бо губи спікає,
холодні, як лід.
Стебло протинає
дві жмені ягід.

А стебла зв'язати –
кошелик суниць
нанижем у згарди
для звірів і птиць.

Намисто безцінне –
таке не купить.
Як пацьорку в сіні,
ми губим цю мить,

бо в тебе на шиї
суниць силінки!..
Ми потім досидим
і дні, і роки.

Донижемо потім
на стебла тонкі
і ночі, і роки,
та вже не такі,

як ягоди в росах,
що пахли між трав…

Той нині там косять,
де кров'ю стікав.